
ROZKOŁYSANY (1) *part praet pass pf*

N sg f rozkołysana.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVIII w. s.v. rozkołysać.

Wprawiony w ruch wahadłowy, rozchwiany, tu: przez siły przyrody [od czego (dopełnienie sprawcy)]:

Wyrażenie: bibl. »trzcina rozkołysana«: tedy począł powyedąć Pan Iezus o Ianie [Chrzczicielu] oney tłuźczy co około niego itała: Czemułcye wyłzli ná pułzczą dziwować fie trzcinie kthora od wiátru ieft roskołifána [arundinem a vento agitatam PolAnt Matth 11/7] RejPos 8v.

PP